

PROP DE VOSALTRES

Les obres de misericòrdia (i VII)

Arribem al final de la sèrie de comentaris sobre les diferents obres de misericòrdia. Cadascuna de les glosses explicava el contingut de dues obres, una corporal i una altra d'espiritual. Segurament ha estat una sèrie molt llarga, però hem volgut complir amb l'orientació del papa Francesc en aquest Any Jubilar de la Misericòrdia per recordar i convidar tothom a practicar les obres com un bon camí de perfecció. Ha estat un comentari breu que volia arribar al cor de tots.

La setena obra corporal porta el títol d'ENTERRAR ELS MORTS. Les últimes paraules d'un llarg poema que jugava amb contraris deien: «Al final de la mort, no hi ha mort, sinó la vida eterna». Aquesta és la profunda convicció dels cristians, rebuda de les dites de Jesús de Natzaret: l'esperança en la glòria, la mort no és el final de tot, ens espera la resurrecció de la carn, seguint els passos del Ressuscitat. Aquesta convicció és un dels elements bàsics de la cosmovisió cristiana, que sempre hem cregut i ensenyat. Ja deia sant Pau que si Crist no hagués ressuscitat, la nostra fe no tindria sentit.

D'altra banda, la valoració dels moments previs a la mort ha variat amb el pas dels anys. L'home d'avui mor en un clima de dessacralització i de pèrdua d'evidències religioses. Això no pot sinó instaurar un procés d'empobriment per a la mateixa societat, la qual, en apartar la mort de l'horitzó vital, juntament amb la seva ritualitat, corre el perill de perdre també la pietat i la compassió com a valors que cal posar en el centre d'una civil convivència. Són paraules d'un profund coneixedor del tema, J. García Herrero, capellà d'un gran tanatori de Madrid.

Davant d'aquest tema tan important, dues referències de l'Antic Testament. Una, del llibre de la

Saviesa: «Déu no ha fet la mort, ni es complau destruint els vius» (1,13). L'altra, el testimoni rellevant de la pràctica d'enterrar els morts que ofereix el llibre de Tobias. També, referències del Nou Testament quan Jesús diu: «i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més» (Jn 11,26), o quan presenta la vida eterna com l'entrada a la casa del Pare (Jn 14,1-4) o com a participació en el seu propi goig (Mt 25,21-23). Encara podríem trobar una innumerable quantitat de cites que expliquen i fonamenten el significat d'aquesta radical realitat.

En l'actualitat, us aconsellaria que la pràctica d'aquesta obra es realitzés també en l'acompanya-

ment a la família que sofreix per la pèrdua d'un ésser estimat. Hem de desenvolupar en la nostra vida tot allò que ens apropa, ens fa acollidors, acompanya i expressa compassió. I també PREGAR DÉU PELS VIUS I DIFUNTS, el més important, i en relació profunda amb l'anterior obra de misericòrdia.

L'oració és un impuls del cor, una mirada dirigida a Qui sabem que estima totes les seves criatures. L'oració és estar en comunió amb el Senyor i amb tots aquells pels qui demanem, siguin vius o difunts. Trobareu moltes oracions a la Bíblia, pronunciades pels creients, en les que apareix aquesta comunió. La definitiva és la de Jesucrist; apreneu sempre de la seva actitud orant. D'Ell vam rebre la gran lliçó de la conversa amiga amb el Pare, qui sempre l'escolta i accepta les seves súpliques. Fins i tot en els moments més dramàtics de la seva existència. Mai es cansa de pregar.

És la gran lliçó dirigida al cor i que hem de posar constantment en pràctica.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Comença la campanya d'atenció a temporers

El passat 15 de juny va començar a Lleida ciutat la campanya d'atenció a les persones temporeres. Es tracta d'un projecte integral que diferencia l'àmbit laboral i l'atenció social i humanitària. El seu objectiu és que cap persona que busqui feina en la recollida de la fruita dormi al carrer.

Un total de 130 voluntaris i 9 entitats, cinc d'aquestes diocesanes, participen aquest any en l'acollida i atenció d'aquestes persones. L'any passat, durant la campanya de la fruita, a la capital del Segrià van ser ateses 673 persones.

La Fundació Jericó és l'encarregada de l'allotjament, amb unes 70 places, També ofereix esmorzar, sopar i dinar durant un període de

temps suficient perquè puguin trobar feina. Per la seva part, Càritas Diocesana gestiona el rober, mentre Troballes subministra la roba per al rober i ofereix un servei de bugaderia. Arrels-Sant Ignasi és una altra de les entitats de la Xarxa d'Acció Caritativa i Social de la Diòcesi que participa en aquesta campanya, i ho fa atenent la consigna i oferint el servei de perruqueria. Finalment, l'associació Esclat Santa Teresina, encarregada d'una de les novetats d'enguany, ha d'acompanyar i acollir les persones que s'esperen per ser ateses a l'Oficina Única.

La campanya es preveu que finalitzarà cap a finals d'agost.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Donar bon consell a qui l'ha de menester

Una de les Obres de Misericòrdia que oferim al Centre d'Orientació Familiar és l'acompanyament i l'escolta personal. L'escolta és una de les millors coses que podem oferir a les persones. Quan algú s'ha sentit atès des del cor no ho oblidarà mai.

Escoltar és oferir hospitalitat a l'altre, amb respecte i humilitat, com diu l'obra de misericòrdia «Donar consell a qui ho necessita». No significa avançar-nos a les seves expectatives. La millor escolta i el millor consell que podem donar és ajudar a que la pròpia persona trobi aquella resposta que potser busca fora i que ja té dins.

Quan acompanyem algú amb calidesa, l'ajudem a recuperar la confiança i a donar un sentit nou a la seva vida.

Escoltar és molt més que sentir. Sentir no és intencionat, en canvi, escoltar és un acte d'amor lliure. És demanar permís per entrar a casa de l'altre, entrar en el seu interior amb un gran respecte, perquè en aquest acolliment la persona s'obri a unes profunditats que ni ella mateixa coneixia.

La veritable escolta és amor, és creure confiadament en l'altra persona i en les seves possibilitats; per tant, no es tracta de donar-li consells. La nostra tasca consisteix a oferir-li un acompanyament que li permeti descobrir aquella riquesa i dignitat que té com a filla de Déu.

Angelina Prenafeta

Trobada de delegats d'Ecumenisme i Diàleg interreligió de Catalunya

Lleida va acollir, el 7 de juny, la trobada de delegats d'Ecumenisme i Diàleg interreligió de les diòcesis catalanes. L'objectiu de la reunió va ser el de preparar un document per presentar-lo en la propera reunió dels bisbes de la Tarraconense.

La Seu Vella, Palau Episcopal, Universitat, Biblioteca i Museu de Lleida van ser els punts d'interès que van visitar, com a centres de cultura i religiositat. També van visitar l'Acadèmia Mariana. Allí els delegats van tenir la reunió de treball.

L'Eucaristia, centre del dia i de la trobada, va encoratjar-nos a seguir treballant en el camp de la unitat, encara tan anhelada.

Francesca Agustí Farreny

Xerrada sobre les emocions

El passat 11 de juny, a la Delegació de Família va tenir lloc una xerrada-col·loqui a càrrec de la Dra. Montse Esquerda amb el títol «Les emocions: com i per a què?», la ponent va explicar com els senti-

ments són emocions conscients que tenen com objectiu la supervivència, creen memòria i a vegades són complexos. Una interessant xerrada per entendre una mica més el món de les emocions.

Hi va participar l'equip de monitors i diverses parelles que continuen trobant-se per compartir experiències després del seu casament. Amb aquesta xerrada es va donar per finalitzat el curs de preparació per al matrimoni.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'Església no és una comunitat de perfectes, sinó de deixebles en camí, que segueixen el Senyor perquè es reconeixen pecadors i necessitats del seu perdó. La vida cristiana, doncs, és escola d'humilitat que ens obre a la gràcia.

Concloent un diàleg amb els fariseus, Jesús els recorda una paraula del profeta Osees (6,6): «Aneu a aprendre què vol dir allò de: "El que jo vull és amor, i no sacrificis". No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors» (Mt 9,13). Adreçant-se al poble d'Israel el profeta el reprenia per-

«El que jo vull és Misericòrdia i no sacrificis» (Mt 9,13)

què les pregàries que elevaven eren paraules buides i incoherents. Malgrat l'aliança de Déu i la misericòrdia, el poble vivia sovint amb una religiositat «de façana», sense viure en profunditat el manament del Senyor. És per això que el profeta insisteix: «el que jo vull és misericòrdia», és a dir, la lleialtat d'un cor que reconeix els

pecats propis, que es penedeix i torna a ser fidel a l'aliança amb Déu. «I no sacrificis»: sense un cor penedit cada acció religiosa és ineficaç! Jesús aplica aquesta frase profètica també a les relacions humanes: aquells fariseus eren molt religiosos en la forma, però no estaven disposats a compartir la taula amb els publicans i els

pecadors; no reconeixien la possibilitat d'un penediment i, per això, d'un guariment; no col·loquen en primer lloc la misericòrdia: malgrat ser fidels custodis de la Llei, demostraven no conèixer el cor de Déu! És com si a tu et regalessin un paquet, on a dins hi ha un regal, i tu, en comptes de parar atenció en el regal mires només el paper amb què està embolicat: només les aparences, la forma, i no el nucli de la gràcia, del regal que és donat!

(Dimecres, 13 d'abril de 2016.)

Estem en els braços del Senyor

Trenta catequistes de l'arxiprestat Segrià-Noguera-Ribargorça es van reunir, a primers de juny, al poble d'Alpicat. Feia anys que l'arxiprestat no organitzava una trobada d'aquestes característiques. L'arxiprest, Mn. Jaume Pons, i la de-

legada de Catequesi, Trini Catalán, van introduir i explicar el sentit de la trobada, la qual tenia un lema: «Estem en els braços del Senyor». El Sr. Bisbe va manifestar la gratitud pel servei realitzat durant tants anys i va encoratjar tots els catequistes i mos-

sens a continuar la missió d'evangelitzar els nens i els adolescents. L'objectiu de la trobada era que els catequistes es coneguessin i poguessin compartir la seva identitat i treball. No van faltar la pregària, l'esmorzar ni el treball de grups.

Pregària-Reflexió-Meditació interreligiosa per a la cura de la Terra

Un centenar de persones van assistir a la Pregària-Reflexió-Meditació interreligiosa per a la cura de la Terra i les persones vulnerables.

Durant l'acte, es va llegir un manifest en el qual els participants van demanar «tornar la dignitat als exclosos per promoure la justícia i la pau». El mateix manifest reclamava que «les persones responsables de les decisions polítiques i econòmiques actuïn amb consciència i saviesa, pel bé comú de tota la humanitat i pel bé de la Terra».

L'acte va començar amb la presentació dels quatre signes del planeta: la Terra, l'Aigua, la Vida i la Diversitat de Cultures. A continuació

es va visionar un vídeo en el qual es van presentar situacions d'injustícies actuals contra la Terra i contra persones vulnerables, i després es van exposar situacions transformadores. Més tard es va llegir el manifest final de la Pregària-Reflexió-Meditació. L'acte va acabar amb la cançó *Filla de la Terra*, interpretada per la cantant Sílvia Aguilera.

La Pregària-Reflexió-Meditació s'emmarca dintre de la campanya «Enllaça't per la Justícia». En la seva organització hi van participar Càritas Diocesana, Justícia i Pau, Mans Unides, CoDiAR Lleida, Amics de la Unesco i la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós. També van participar-hi ciutadans musulmans, jueus i de tradicions espirituals orientals.

REFLEXIONS

El do de la Saviesa

La saviesa és una constant en les cultures de tots els pobles i de totes les èpoques. Des de l'antiguitat han existit savis, persones dotades de saviesa i experiència que han ensenyat l'art de viure a les noves generacions. Per als antics, el savi era la persona d'experiència, coneixedora de la tradició i capaç d'ensenyar als joves com prosperar en la vida. Per a nosaltres, en canvi, ser savi significa posseir coneixements científics vastos i profunds o, més específicament, ser un especialista en una branca del saber. Malgrat aquestes diferències, l'home i la dona d'avui segueixen buscant la saviesa.

Per als savis d'Israel, la saviesa no és aquella «ciència de les coses divines i humanes» que, segons els estoics, es conquereix amb l'estudi i la disciplina; al contrari, amb molta freqüència s'equipara a la pietat, la religiositat i el temor de Déu: «Principi de Saviesa és el temor del Senyor» (*Sir 1, 14*).

Tot i que el savi sempre pren com a punt de partida l'experiència d'allò humà i quotidià, té una clara consciència dels seus límits com a ésser creat per Déu. Déu concedeix la saviesa a tots aquells qui la desitgen, observen les seves lleis i la demanen per a ells mateixos o per als altres (cf. *1Re 3,1-14; Sv 7,7;9,1-18*).

Dra. Núria Caldach-Benages

AGENDA

- Divendres, 22 de juliol:**
 —A les 20 h, entrega dels premis del concurs de fanalets de Sant Jaume, a la Sala Alfred Perenya.
- Diumenge, 24 de juliol:**
 —A les 20 h, eucaristia en honor de Sant Jaume, a la Parròquia del Carme, a continuació processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Mt 12,46-50]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (Sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Mojà.

20. ■ Dimecres [Jer 1,1.4-10 / SI 70 / Mt 13,1-9]. Sant Apol·lina, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. ix aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdo-

va; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Jer 2,1-3.7-8.12-13 / SI 35 / Mt 13,10-17]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. vii-vi aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Divendres [Jer 3,14-17 / SI: Jer 31,10-13 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeble de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dissabte [Ga 2,19-20 / SI 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suè-

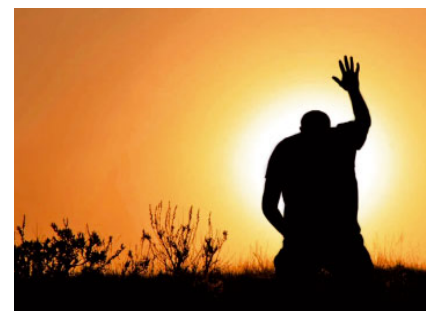
cia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / SI 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-13]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, verges carmelitanes i mrs. a Guadalajara; sant Xarbel Makluf, prev.; Urgell: beat Josep Sala i Picó, prev. i companys mrs.

Diuenge XVI de durant l'any

COMENTARI

Per agradar Déu de debò cal escoltar-lo de prop

Abraham acull amb hospitalitat uns hostes diversament presentats com *tres homes, dos homes i uns homes*. També es parla d'un dels hostes a qui Abraham anomena *Senyor* o *el Senyor*. El verset-títol diu: *El Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré*. Comentaris de sants Pares hi veien in-sinuada la Trinitat.

El relat, volgudament ambigu, vol expressar a la vegada la proximitat i la transcendència de Déu.

Després del banquet, el diàleg se centra en Sara de la qual *ell li digué: «L'any que ve Sara haurà tingut un fill.»*

Després de l'himne cristològic i l'apèndix homilètic, Col parla dels *sufriments* per l'evangelització fixant-se en Pau, *servidor de l'Església que és el cos de Crist*.

L'Apòstol està *content de patir per vosaltres continuant en pròpia carn allò que «falta» als sofriments de Crist*.

Què pot *faltar encara als sofriments de Crist?* El valor redemptor total i perfecte del Misteri pasqual de Crist és veritat de fe! «No hi ha hagut, no hi ha ni haurà cap home pel qual Crist no hagi patit» (CCE 605).

Els *sufriments/«tribulacions de» Crist* són els inherents a la vida de tot cristià —i més un Apòstol— que, com a *cos de Crist*, ha de reproduir a la seva vida personal l'estil i la quota de tribulacions pròpies «de» Crist. Per a ser «de» Crist cal viure «com» Crist, prenent cadascú la seva creu.

L'episodi de Marta i Maria —exclusiu de Lc— té lloc *mentre feien camí cap a Jerusalem*; i vol remarcar el caràcter modèlic de l'actitud de *Maria* que, *assegada als peus del Senyor, escoltava la seva paraula*.

Marta, atafegada per obsequiar-lo, diu: *Senyor, digues-li a la meva germana que m'ajudi* (sembla que amb raó!).

Sorpren Jesús dient: *Només una cosa és necessària*.

El treball atafegat *per obsequiar Jesús* —i tots «els seus germans més petits» (Mt 25,40)— no és important? Sí!

Maria ha escollit «la part millor». Així l'única *cosa necessària* no és excloent sinó que n'inclou d'altres.

Tothom qui, *assegut als peus del Senyor, escolta la seva paraula* el sent dir: «*Veniu, beneïts del meu Pare, perquè tenia fam i em donàreu menjar. Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus, m'ho fèieu a mi.*»

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

► Salm responsorial (14)

R. *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant, / compton poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

► Lectura del libro de Gènesis (Gen 18,1-10a)

En aquellos días el Señor se apareció a Abrahán junto al encinar de Mambré, cuando estaba sentado ante su tienda en pleno calor del día. Alzó los ojos y vio a tres hombres de pie delante de él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Mi Señor, por favor; si he hallado gracia a tus ojos, no pases sin detenerte con tu siervo. Os traeremos agua, os lavaréis los pies y reposaréis a la sombra de este árbol. Yo voy a buscar un bocado de pan, y así os repondréis antes de pasar adelante, ya que habéis pasado cerca de nuestro siervo». Ellos respondieron: «Haz como has dicho». Abrahán fue de sorpresa a la tienda de Sara, y le dijo: «Toma en seguida tres medidas de harina, amásala y haz panecillos». Entretanto él corrió al establo, tomó un becerro tierno y cebado y se lo dio a su siervo, que a toda prisa se puso a prepararlo. Tomó después manteca y leche y el becerro ya aderezado, y se lo presentó a ellos. Él se quedó de pie junto a ellos, bajo el árbol, mientras comían. Ellos le preguntaron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Él respondió: «Está en la tienda». Uno de ellos prosiguió: «Dentro de un año volveré. Para entonces, tu mujer, Sara, habrá tenido un hijo.»

► Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

► Lectura del libro de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Me alegro de sufrir por vosotros, y por mi parte completo en mi carne lo que falta a las tribulaciones de Cristo por su cuerpo, que es la Iglesia, de la que fui hecho ministro según la misión que Dios me dio para bien vuestro, con el fin de dar cumplimiento a su mensaje divino, el plan secreto de Dios, escondido desde los siglos y desde las generaciones y ahora manifestado a los creyentes, a quienes Dios quiso descubrir cuál es la riqueza sublime de este secreto entre los paganos, que es Cristo entre vosotros, la esperanza de la gloria, a quien nosotros anunciamos amonestando e instruyendo a todos los hombres en toda sabiduría, para presentarlos perfectos en Jesucristo.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, llegó Jesús a una aldea; y una mujer, de nombre Marta, lo recibió en su casa. Marta tenía una hermana llamada María, la cual, sentada a los pies del Señor, escuchaba sus palabras. Marta, que andaba afanosa en los muchos quehaceres, se paró y dijo: «Señor, ¿te parece bien que mi hermana me deje sola con las faenas? Dile que me ayude». El Señor le contestó: «Marta, Marta, tú te preocupas y te apuras por muchas cosas, y sólo es necesaria una. María ha escogido la parte mejor, y nadie se la quitará.»